

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling
vedtoges enstemmig med 35 St.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Toldbegunstigelse for Sukker og Mallas, tilvirket paa St. Croix.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 473 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1289 ff.)

Udenfor det af Udvalget stillede, i Betænkningen opførte Vædringsforslag var intet saadant fremkommet.

Lovforslagets Indhold med det stillede Vædringsforslag sættes under Forhandling.

Ordføreren (Schlegel): Forslaget gaar, som de Herrer ville se, ud paa to Begunstigelser i §§ 1 og 2. Jeg vil for Ytelsheds Skyld, idet jeg for Øvrigt henviser til Betænkningen, tage Begunstigelserne i § 2 først. De gaar ud paa, at St. Croix's Kolonialkasse skal kunne hæve Udførselstolden for Sukker paa den Maade, at Statskassen godtgjør den det Tab, den lider derved, altsaa det er ikke en Bemyndigelse til at kunne hæve Suffertolden, men til at Statskassen skal kunne give Erstatning til Kolonialkassen, hvis den hæver Udførselstolden. Denne Udførselstold udgjør en væsentlig Indtægtskilde for Øerne, og Kolonialkassen tør ikke ophæve den paa Grund af sin daarlige pekuniære og finansielle Stilling. Det er derfor, at der søges en Bemyndigelse for Statskassen til at give Erstatning indtil et Beløb af 30,000 Doll. Efter de nuværende Priser vil Ophævelsen af Udførselstolden antages at udgjøre omtrent 20,000 Doll. Da Tolden bestemmes i Forhold til Værdien, kan man ikke nøie angive Beløbet, hvorfor Forslaget er begrændset til 30,000. Forslaget er begrundet paa, at Sukkerhandelen i det Hele taget og Sukkerproduktionen er underkastet en Krisis, idet Priserne for Dieliktet ere saa ringe, at de ikke en Gang dække Produktionsomkostningerne. Derfor er Forslaget begrændset til eet Aar, og det finder Udvalget fuldt begrundet, idet Priserne jo kunne have bedret sig til næste Aar. Søvrigt er man enig om, at det vil være en særdeles heldig Maade at kunne hjælpe Sukkerplantagerne paa, at fritage dem for en saa væsentlig Afgift, som

ubetinget falder alle Sukkerplantagerne til Last. Man frygter for, at hvis man ikke hjælper dem, er der Fare for, at store Dele af Den skal gaa ud af Sukkerdyrkningen, hvilket vilde lede til store Tab baade for St. Croix og selvfølgelig ogsaa for den danske Statskasse. Udvalget har derfor ikke havt nogen Betænkning ved at anbefale, at Forslagets § 2 tages til Følge. — Hvad Forslagets § 1 angaar, gaar det ud paa, at i Tidrummet fra 1ste April 1885 til 31te Marts 1890 nedsættes Toldafgiften for Sukker, Sirup og Mallas med 8 pCt. af Tolden. Godtgjørelsen vil derved udgjøre omtrent $\frac{3}{4}$ Dre pr. Pbd. Udvalget har, som fremhævet i Betænkningen, ikke været uden Tvivl om, hvorvidt man skulde gaa den Vej. Det vil kun lede til en Udgift af omtrent 100,000 Kr. Det er for Næsten ikke godt at beregne; det kunde være, at det Løb lidt mere op, men der er ikke Sandsynlighed derfor, og der er ikke en Gang Sandsynlighed for, at det skal kunne naae 100,000 Kr. for den danske Statskasse. Men det, som man har været lidt betænkelig ved, er, at det ikke med nogen Bestemthed kan siges, i hvilken Grad denne Nedsættelse vil komme Sukkerdyrkerne til Gode. En stor Del af Sukkeret fra St. Croix udføres nemlig endnu til andre Lande og særlig til de nordamerikanske Fri-stater. Kun en ringe Del udføres til Danmark. Hvis denne Nedsættelse skulde kunne have særlig Betydning for St. Croix, vilde den altsaa bestaa i, at man i Stedet for at sende det til andre Lande sendte det til Danmark, og det kan ikke let tænkes at skulle ske af andre Grunde, end fordi St. Croix Sukkeret bliver billigere. Men saa fik de atter Mindre for det. Smidertid, det er ikke muligt i Forveien at regne ud, hvilken Betydning det vil kunne have for Sukkerdyrkningen, og en Ting har været for Udvalget den overveiende Grund til, at det har ment at burde slutte sig til Forslaget, nemlig at det i og for sig er ret naturligt, at Kolonierne søle, at de staa i Forbindelse med Moderlandet, og at Moderlandet behandler dem noget bedre, end naar de ere fremmede, at de søle sig knyttede her til Danmark og her ville kunne søge deres naturlige Marked ved at faae Begunstigelse frem for alle de Stater eller Lande, som producere lignende Arter af Sukker. Det er Hovedgrunden til, at vi have ment at burde slutte os til det Forslag, som for Statskassen kun vil være af en noget forsvindende Betydning. Som i Motiverne til Forslaget fremhævet er det nødvendigt, at denne Nedsættelse kommer til at gjælde for flere Aar, fordi der, for at den skal kunne komme